

KO 12/1/2009

Warszawa, dnia 16 stycznia 2009 roku

Szanowny Pan,
Wojciech Jasiński
Przewodniczący
Sejmowa Komisja Gospodarki

Dotyczy:

Ustawy o podatku akcyzowym z dnia 6.12.2008 roku (Dz. U. Nr 3, poz. 11 z 12.01.2009)

Szanowny Panie Posle,

Polska Izba Paliw Płynnych jest organizacją zrzeszającą prywatnych przedsiębiorców branży paliwowej w Polsce. Zgodnie z założeniami statutowymi, naczelnym celem funkcjonowania PIPP jest reprezentacja interesów oraz wspieranie działalności gospodarczej naszych członków, dlatego zawsze staramy się podejmować interwencje i działania, wszędzie tam, skąd otrzymujemy sygnały o problemach, z którymi na co dzień muszą mierzyć się przedsiębiorcy branży paliwowej.

Mając na uwadze powyższe, chcielibyśmy zwrócić Pańską uwagę na nieścisłości w „nowej ustawie akcyzowej”, która ma wejść w życie z dniem 1 marca 2009 roku.

Istotnym problemem jest wprowadzenie do Ustawy akcyzowej określenia "podmiotu pośredniczącego" w art. 2 pkt 23 Ustawy. Procedura zwolnień od akcyzy wyrobów akcyzowych ze względu na ich przeznaczenie uregulowana w art. 32 Ustawy, przewiduje możliwość skorzystania ze zwolnienia od akcyzy ze względu na przeznaczenie wyrobów akcyzowych, dla ograniczonej liczby podmiotów biorących udział w obrocie wyrobami objętymi zwolnieniem od akcyzy. Pomiędzy składem podatkowym, z którego zostaną wyprowadzone poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, wyroby akcyzowe objęte zwolnieniem od akcyzy, a „podmiotem zużywającym” te wyroby do celów uprawniających do zwolnienia, może występować tylko jeden pośrednik – „podmiot pośredniczący”.

Zgodnie z art. 2 pkt 23 podmiot pośredniczący to podmiot mający siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium kraju, inny niż podmiot prowadzący skład podatkowy, któremu wydano zezwolenie na prowadzenie działalności polegającej na dostarczaniu wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, ze składu podatkowego na terytorium kraju do podmiotu zużywającego, a w przypadku wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 32 ust. 1, pochodzących również z importu. Sprzedaż wyrobów innemu podmiotowi niż podmiot zużywający lub podmiot pośredniczący, bez ich fizycznego przemieszczenia do tego innego podmiotu, nie będzie rodziło skutków podatkowych w akcyzie, jednakże fizyczne przemieszczenie tych wyrobów do innego podmiotu niż podmiot zużywający lub podmiot pośredniczący będzie skutkowało, w przypadku podmiotu prowadzącego skład podatkowy - utratą zwolnienia (wyroby te są

POLSKA IZBA PALIW PŁYNNYCH

00-195 Warszawa, ul. Słomińskiego 19 lok. 521

Tel./fax 22 637 50 77 do 79, e-mail: izba@paliwa.pl; Internet: www.paliwa.pl

NIP: 526 030 79 79

wyprowadzone ze składu podatkowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, co skutkuje powstaniem zobowiązania podatkowego), a w przypadku podmiotu pośredniczącego - powstaniem obowiązku podatkowego zgodnie z art. 8 ust. 2 pkt 2. Powyższe rozwiązania miały, z jednej strony umożliwić obrót gospodarczy niniejszymi wyrobami akcyzowymi, a z drugiej strony zminimalizować ryzyko ewentualnych nieprawidłowości związanych ze zwolnieniem od akcyzy. **Biorąc pod uwagę powyższe wyjaśnienia wymaga czy dystrybutor lekkiego oleju opałowego będzie „pośrednikiem” w myśl art. 2 pkt 23 ustawy. Wątpliwe jest także czy pośrednik zgodnie z nową Ustawą akcyzową musi składać zgłoszenie rejestracyjne do UC oraz jakie druki musi wypełnić w celu rejestracji.**

Art. 89 ust 5 stanowi o uzyskaniu oświadczenia za sprzedane wyroby przeznaczone do celów opałowych. Z kolei art. 89 ust 6 Ustawy stanowi o tym co powinno zawierać oświadczenie. Problemатyczne wydaje się zastosowanie niniejszego przepisu do pośrednika bowiem nie będzie możliwe wypełnienie przez pośrednika do dalszej odsprzedaży oświadczenia wg art. 89 ust 6 pkt 3 ustawy. Należałoby zatem uzupełnić art. 89 ust 6 o zapis, iż obowiązek ten nie dotyczy wyrobu przeznaczonego do dalszej odsprzedaży. Doprecyzowania wymaga także, kto może złożyć przedmiotowe oświadczenie na fakturze, a kto na oddzielnym dokumencie.

Wątpliwości budzi także zapis dotyczący sprzedaży oleju opałowego osobom fizycznym nieprowadzącym działalności gospodarczej nabywającym wyroby akcyzowe i obowiązku okazania sprzedawcy dokumentu w celu potwierdzenia jej tożsamości. **Kto w takim przypadku w imieniu sprzedawcy może sprawdzać dokumenty tożsamości?**

Do ustawy wprowadzono obniżoną stawkę akcyzy na biokomponenty oraz zerową stawkę na biogaz, wodór, biowodór (otrzymywany z biomasy) przeznaczonych do napędu silników spalinowych, a także na wyroby energetyczne wykorzystywane w przemyśle chemicznym. Podobnie w przypadku wodoru, pozyskiwanego z innych surowców aniżeli z biomasy mając na uwadze wspomniane walory środowiskowe oraz aspekty kosztowe związane z wytwarzaniem i stosowaniem wodoru jako paliwa silnikowego, zaproponowano zerową stawkę akcyzy. **Wyjaśnienia wymaga zatem kwestia opodatkowania akcyzą wodoru przeznaczonego do innych celów. Jeżeli wodór ten nie będzie używany jako paliwo silnikowe, w świetle definicji ustawowych zawartych w Ustawie, nie będzie on wyrobem energetycznym i nie będzie podlegał opodatkowaniu akcyzą.**

Art. 89 ustawy określa maksymalne stawki akcyzy dla poszczególnych wyrobów energetycznych. Wychodząc z założenia opodatkowania akcyzą wszystkich paliw silnikowych kolejna z propozycji dotyczy obłożenia podatkiem gazu ziemnego (mokrego) i pozostałych węglowodorów gazowych objętych pozycją CN 2711 oraz gazowych węglowodorów alifatycznych objętych pozycją CN 2901, w stanie gazowym, przeznaczonych do napędu silników spalinowych, w tym także sprężonego gazu ziemnego (CNG). Ustawa przewiduje opodatkowanie CNG w wysokości 100,00 zł/1.000 kg, tj. 7 gr na 1 N m³, co może powodować wzrost ceny detalicznej tego paliwa o ok. 5%, co powodować będzie niechęć przedsiębiorców do produkcji tego paliwa niwecząc zatem jego walory środowiskowe i alternatywę dla paliw ropopochodnych.

Poważne zastrzeżenia może wreszcie budzić zapis zawarty w art. 35 ust. 1 pkt. 2) Ustawy, zwalniającej z akcyzy import paliw silnikowych znajdujących się w bakach standardowych w ilości nieprzekraczającej 600 l na pojazd i karnistrach przewożonych przez pojazdy

silnikowe i w ilości nieprzekraczającej 10 litrów na pojazd. **W żadnych przepisach nie znajduje się definicja baku standardowego (w szczególności dotyczących baków samochodów osobowych).**

Wspomniana liberalizacja przepisów naszym zdaniem, spowoduje wzrost takich zjawisk jak: sprzedaż paliwa nie wiadomego pochodzenia, które nie tylko jest sprzedawane w sposób uniemożliwiający jakąkolwiek kontrolę nad jego jakością, ale przede wszystkim z pominięciem wszelkich przepisów celno - podatkowych.

Ze swojej strony, pragnę zapewnić, że jesteśmy gotowi, jako organizacja reprezentująca szeroko rozumiane środowisko paliwowe, do wszelkiej współpracy.

Halina Pupacz

**Prezes
Polskiej Izby Paliw Płynnych**